

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-10-13

ἡμεῖς ἔχουσι ἄρτους ἑξήκοντα ἑπτὰ

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10651>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΗΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ σελήνια 8.

Εν τοῖς ἔξωτοίσι 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Επιτορ Σ. ΗΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ὁδὸς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΣΟΠΗΘΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ.

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΜΑΣ.

Τὸ μόνον ἀλλὰ καὶ τὸ σπουδαιότερον ἐξ ὧν ἐν Κύπρῳ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐπραξέε καλῶν, τὸ πρῶτον ἐφ' ᾧ δυναμῆθα νὰ καυχώμεθα καὶ τὸ μόνον ὅπερ ὑπερυψώσατο πάντας, εἶνε ὁμοιογενεῶς τὰ δικαστήρια τῆς νήσου. Ὁ Ἀγγλος ἐν τῇ χαρακτηριστικῇ αὐτῶν ἀπαθείᾳ καὶ ψυχρότητι ἐγενήθη πράγματι δικαστής.

Τὰ δικαστήρια μας ἀπὸ τῶν πταιματοδικείων μέχρι τοῦ κακούργδικείου, ἀπὸ τῶν Ἐπισκοπικῶν μέχρι τοῦ Ἐρεταίου κατηρτίσθησαν ἐν τοσαύτῃ ἐντέλειᾳ καὶ τάξει, ὥστε τῇ ἀληθείᾳ πολλὰ ἄλλα γῶραι δύναται νὰ ζηλεύσωσιν αὐτά. Ἀπεσκορακίσθη πλέον ἀπὸ πολλοῦ καὶ διαπαντός ἡ δι' οἰουδήποτε μέρους ἐπήρεια ἐπι τῆς συνειδήσεως τῶν δικαστῶν, δυνάμεθα δὲ νὰ καυχώμεθα ὅτι ἅπαν τὸ προσωπικόν, ἀπὸ τοῦ κατωτάτου μέχρι τοῦ ανωτάτου ὑπαλλήλου εἶνε ἀπῆλλαγμενον πάσης μορφῆς.

Ἄλλα, τῶν δικαστηρίων τοιούτων ὄντων, ἐφείρεται φυσικῶς ἡ ἀπορία δια ποῖον λόγον γένηται τὰ κακούργματα καὶ πλημμελήματα ἐν τῇ νήσῳ. Καθ' ἣν δὲ, ὡς πολλὰκις περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐφράσαμεν, ἡ αὐξήσις τῶν κακούργματων ὀφείλεται οὐχὶ εἰς τὴν μὴ ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰς τὸ ἀντίθετον, εἰς τὴν πικρὰ κατὰ γράμμα ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, οἵτινες ἐν πολυπλοκοῖς καὶ λαβυρινθώδεσι ἔργασίᾳ πλέον ὅτι πᾶν κακούργημα τότε τιμωρεῖται ὅταν ἔχῃ ἀποδείξει ὁμοφωνοῦς καὶ συμφωνοῦς καθ' ὅλα, ἐφύρεθη δὲ καὶ ὁ τρόπος τοῦ κακούργεῖν ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ καὶ τόπῳ, ὥστε ἡ πικρὰ ἀποδείξις νὰ καθίσταται ἀδύνατος. Εἶνε ἀληθές ὅτι ἐσθλάτως παρετηρήθησαν καταδικαί, ἐπιβληθεῖται συνεπεῖα πολλῶν ἄλλων ἐνδείξεων, ἀνευ πλήρους καταθέσεως ὄσα αὐτοπτῶν μαρτύρων, ἀλλὰ τούτο ἐφείρετο εἰς δικὰς λίαν περιορισμένου ἀριθμοῦ. Ἐὰν κῦρύνετο ὀλίγον ἐτι τὸ σύστημα τούτου ἴα εἴχομεν, ὡς ἡμεῖς φρονοῦμεν, λίαν εὐάρεστον ἀποτέλεσμα. Ἴσως τὸ τοιοῦτον κωλύεται ὑπὸ τῆς παραδεδομένης νομοθεσίας τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν, ἀλλ' ὡς θεωρηθῆ ὡς ἄλλοτε εἶπομεν, ἔκτακτον μέτρον ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐκτάκτως οἰκτρᾷ κα-

ταστάσει, κατὰ τοῦ ἐκτάκτως πλεονάσαντος κακούργηματος. Εἶνε λίαν ἄστοπον ἡ ἀκούη τις τὸν δικαστὴν ἐν τισι περιπτώσεσι νὰ λέγῃ εἰς τὸν κατηγορούμενον ὅτι ἐπειθῆ μὲν τὸ δικαστήριον περὶ τῆς ἐνοχῆς του, ἀλλ' ἐλλείπει τῶν απαιτουμένων ἀποδείξεων τὸν ἀπολύει. Αἱ λέξεις αὗται ὡς λίαν ἐνθαρρυντικαὶ δια τούτους κακούργουτας δὲν πρέπει πλέον νὰ ἀκουσθῶσι.

Τὸ μόνον λοιπόν, ὅπερ μετὰ πολλῆς τῆς κόπης παρατηρεῖται κατόπιν τοῦ τόσον καλοῦ καταρτισμοῦ τῶν δικαστηρίων μας εἶνε ἡ ἀθώωσις πολλῶν ἐνόχων. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἀκροατήριον ἐκδηλοῖ πολλὰκις τὴν ὑπὲρ του διὰ τὴν ἀθώωσιν ἐνός, ἐν γινώσκῃ ἐνόχον, ὡς ἐκδηλοῖ τὴν γαράν του διὰ τὴν ἀθώωσιν ἐνός, ἀδίκως κατηγορηθέντος, ἡ δὲ κρίσις τοῦ κοινοῦ δὲν ἀπατάται τοσαύτον εὐκόλως.

Εἶνε ἀληθές ὅτι εἶνε προτιμητέα ἡ ἀθώωσις δεκά κακούργων ἢ ἡ ἀδικος καταδικαί ἐνός ἀθώου, ἀλλ' ἐν γῶρα ἐνθα ἡ Σηριώδης καὶ ἡ ἐξαχρεῖωσις τείνει νὰ συστηματοποιηθῇ διὰ τρόπον καθιστῶντος ἀδύνατον σχεδόν, τὴν ἀνακάλυψιν καὶ τιμωρίαν τῶν κακούργων, ἐν γῶρα ἐνθα ἡ ἀπουσία καὶ ἀθώωσις τῶν πραγματικῶς ἐνόχων, ὑπερβαίνουσα τοὺς 500 ἔτιω δὲ καὶ τοὺς 50 τοῖς οἷο διδοί μετὰ Σάρρος εἰς τοὺς Σηριώδεις χαρακτῆρας ἡ ἀναφαίνονται ἢ νὰ ἐξασκῶσιν ἀφοβώτερον τὸ ἀγαπῶντων ἐπάγγελμα, καὶ τὸ μετὰ τούτο Σάρρος καθίσταται καταφανέστερον ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, πρόσθετος δὲ καὶ τούτο, ἐν γῶρα ἐνθα αἱ φυλακαὶ ἀπέβαλον πᾶν φρόνητρον, Σειρωμέναι ὡς ἄλλα πτωχότοσφεῖα, καὶ εἰς τὰς ὁποίας, ὡς γενικῶς παρετηρήθη, εἰσερχονται ἰσχυροὶ καὶ μεμαρμαρμενοι καὶ ἐξέρχονται παχεῖς, ροδοκοκκίνοι καὶ ζωηροί, ἐν τοιαύτῃ λέγομεν γῶρα, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς φιλανθρωπικῆς ταυτῆς ἀρχῆς καθίσταται ἐπιβλαβεστάτη. Ἐν τοιαύτῃ γῶρα ἐὰν ἐκ τοῦ μεγάλου φόβου καὶ προσυχῆς μὴ ἀθωωθῆ τις ἐνοχος, τύχη νὰ καταδικασθῆ ποτε εἰς φυλάκισιν καὶ τις ἀθῶος, εἶνε μα τὴν ἀληθειαν συγχωρητέον τὸ πρᾶγμα.

Ἐπεθυμούσαμεν σὺν τῇ καυχῇσι ὅτι ἔχομεν καλὰ δικαστήρια καὶ ἀμεροληπτους καὶ πολυπειρους δικαστὰς, νὰ καυχώμεθα ἐπίσης, ὡς εἶνε φυσικόν, καὶ ὅτι συνεπεῖα τῶν τοιούτων δικαστηρίων καὶ τῶν τοιούτων δικαστῶν κατωρθώθη ἡ

ἐξασφάλισις τῆς τιμῆς, ζωῆς καὶ περιουσίας ἡμῶν, ἀλλὰ δυστυχῶς εἰς τὸ ἀντίθετον διατελοῦμεν σημεῖον, ἀπὸ ἔτους δ' εἰς ἔτος καθίσταται δυσκολωτέρα καὶ αὐτὴ ἢ ἀπὸ ἐνός εἰς ἄλλο χωρίον μετάβασις. Τούτο δηλοῖ βεβαίως τὴν γαλάρωσιν τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεώς μας, ἡ τὸν λίαν περιορισμένον κύκλον τῶν ἐνεργειῶν τῆς, ἀλλ' ἀπόκειται εἰς τοὺς πεφωτισμένους δικαστὰς μας καὶ μάλιστα τὸν πολυπειρον καὶ περιλήμενον καταστάντα ἀρχιδικαστὴν τῆς νήσου κ. Πόβιλ νὰ ἐφεύρη καὶ ὅσῃ τὰς δεούσας ὁδηγίας καὶ τρόπους καθ' οὓς καὶ ἡ Ἀστυνομία δεόν νὰ ἐνεργῇ καὶ τὰ δικαστήρια, πρὸς κατόρθωσιν τοῦ ποθητοῦ τούτου ἀποτελέσματος, οὗ ἀνευ καὶ αὐτὰ τὰ δικαστήρια οὐδὲν σημαίνουν ὅσον καλῶς καὶ ἐντελῶς ὄν ὡσι κατηρτισμένα.

Ἡ ΔΙΚΗ ΤΟΥ κ. Ο. ΙΑΣΟΝΙΔΟΥ.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐλθξεν ἐν τῷ ἐνταῦθα συγχροτηθέντι κακούργδικεῖφ ἡ πολυκροτος καταστάσα δίκη τοῦ κ. Ο. Ιασονίδου, καταλήξασα εἰς τὴν ἀθώωσιν αὐτοῦ. Τα καθ' ἕκαστα τῆς ὑποθέσεως ταύτης συνοψίζομεν ὡς ἑξῆς: Κατὰ Μάιον τοῦ 1884 ὁ κ. Ιασονίδης κατεμνήθη εἰς τὰ ἐνταῦθα δικαστήρια ὡς πυροβολήσας ἐναντίον τοῦ κ. Α. Κ. Παλατολόγου κατὰ τὴν ὥραν τοῦ περιπάτου ἐν τῇ ὁδῷ Ἀγίου Γεωργίου. Ἐξεδόθη τότε δυνάμει τῶν καταθέσεων ἃς ἐζητήρη καὶ ἔλαβε τὸ δικαστήριον, ἐνταλμα συλλήψεως, ἐφυλακίσθη ὁ κ. Ιασονίδης ἐπὶ μίαν νύκτα, τὴν δ' ἐπύσταν προσήγαγεν ἐγγύτην 400 λίρων μέχρι τῆς δικασίμου ἡμέρας καὶ ἐξήλθε τῆς φυλακίσεως. Ὁρίσθη ἡ ἡμέρα καθ' ἣν θὰ ἐδικάζετο ἡ ὑπόθεσις ἐνώπιον τοῦ πταιματοδικείου, ὁ κ. Ιασονίδης ὅμως φοβηθεὶς τὸ ἀποτέλεσμα τοιαύτης καταμνήσεως ἀνεχώρησε τῆς Κύπρου, μὴ παραμείνας μέχρι τῆς δικασίμου ἡμέρας. Ἐζητήθη ὁ ἐγγυητής καὶ ἐπλήρωσε τὰς 400 λίρας, ἐκτοτε δὲ ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ ἔμεινε ἐκκρεμῆς, μέχρι τῆς ἡ παρελθόντος Ἰουλίου δευτέρας. Ἰασονίδης ἀπεφάνη νὰ ἐπαναχάμψῃ εἰς τὴν πατρίδα, ἔτοιμος νὰ ὑποστῇ πᾶσαν ποινὴν εἰς ἣν θὰ καταδικάζετο ὑπὸ τοῦ νόμου. Ἄμα τῇ ἀποθιβάσει του εἰδοποίησε τὴν Ἀστυνομίαν, τῷ ἐζητήθη δὲ ἐγγύησις ὅτι δὲν θὰ φύγῃ μέχρι τῆς δικασίμου ἡμέρας καὶ προσήγαγε τοιαύτην ἐκ 2 χιλ. λίρων. Μετὰ τινος ἡμέρας ἐζητήθη ἡ κατάθεσις ἐνός ἀκόμη μάρτυρος τοῦ κ. Δ. Ρωσσίδου τυχόντος εἰς τὴν συμπλοκὴν, οὗτινος δὲν ἐλήφθη ἡ κατάθεσις τὴν πρώτην φοράν, ὁ δὲ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ κακούργδικείου ἧτις καὶ ἐξεδικάσθη τὴν παρελθούσαν Τρίτην.

Ἐίχεν ὀρεπθῆ ἡ δευτέρα μ. μ. τῆς Δευτέρας, δευτερά κατὰ παρεξήγησιν ὁ κ. Ιασονίδης δὲν ἔτυχε παρῶν καὶ ὠρίσθη ἡ 10 π. μ. τῆς ἐπιούσης. Πρὶν ἢ ἀρχίσθῃ ἡ δίκη ὁ ἀρχιδικαστὴς κ. Πόβιλ ἔκαμε τὴν παρατήρησιν εἰς τὸ ἀκροατήριον ὅτι βλέπει μεγάλην πε-

μέριον τού πλείους διά την υπόθεσιν αυτήν και ότι, ότι την προτεράσαν ωρίσθη προς έναρξιν της δίκες ή δευτέρα ώρα συνεκρινώθη τόσον πλείους προς τον έσθον μάλιστα τού περιφράγματος χώρον. Οτις είνε διατεθειμένος διά τους δικηγόρους μόνον και τους υπάλληλους τού δικαστηρίου. Οτις οι υπάλληλοι δεν ήθελον να εκπέσωσι τὰ καθήκοντά των. Οι δικηγόροι λοιπόν μόνον θα κατέχωσι. λέγει ο κ. Αρχιδιαστής τόν χώρον εκείνον, περιπέσει δέ και όσοι άλλοι θεωρηθώσιν άρμόδιοι παρά τού Αστυνόμου κ. Τζεστον. Εξήλθον λοιπόν οι πολλοί και αφήθησαν οι κριθέντες άξιοι της τριακτής τιμής.

Πρώτος μάρτυς προσεκληθή ο κ. Παλαιολόγος όστις τότε ήτο ο κατήγορος, εις όν, μετά την κατάθεσιν ήν έποίησε, παρετηρήθη ότι διαφέρει αυτή τόσον σπουδαίως της πρώτης εν τοις κυριωτέροις μάλιστα σημείοις, ώστε ή υπόθεσις έχασε την αρχικήν εκείνην σπουδαιότητα ήν έφερε τού να παραπεμφθή εις τού κακοηγοδικειον. Ο κ. Παλαιολόγος απαντά ότι τού μεσολαθήσαν άριστον χρονικόν διάστημα έκαμιν ώστε να ληρηνηθή τὰ καθήκοντα. Κατόπιν τούτου προσεκληθή ο κ. Ανδρ. Θεμιστοκλέους όστις ήτο τότε μετά τού κ. Παλαιολόγου εις τόν περίπατον, έλαβε δέ και μετ' εις διάλυσιν της συμπλοκής. Ο κ. Θεμιστοκλέους κατέθεσε μετά τριακτής παρηρησίας τὰ πράγματα και μετά τριακτής φυσικότητας, ώστε απέσπασε τούς επαίνους τού Αρχιδιαστή. Η κατάθεσις τού ήτο καθ' όλα σύμφωνος προς την δοθείσαν τότε. Μετά την κατάθεσιν τού κ. Α. Θεμιστοκλέους, ανιγνώσθη ή δοθείσα τότε μαρτυρία υπό τού μακαρίτου Δτμ. Φραγκούδη και μετά ταύτα επειδή ήτο ή 1 μ. μ. ώρα, εγένετο διακοπή επί μίαν ώραν.

Την 2 μ. μ. ώραν προσεκληθή ο κ. Δ. Ρωσιίδης πρέδρος τού δικαστηρίου, όστις επίσης ήτο μετά των άλλων εις τόν περίπατον και κατέθεσεν άκριβώς όσα και πρό τριών μηνών ενώπιον τού προέδρου. Παρετηρήθη και αυτ' ή ασυμφωνία των καταθέσεων του προς τας των προηγουμένων, ειτα δέ προσεκληθή ο κ. Α. Θ. Ρωσιίδης όστις ιδών τότε μακρόθεν, την συμπλοκήν έτρεξε και έπήρην εκ των χειρών τού κ. Ιασονίδου τού βεβόλβερ, και όστις κατέθεσεν επίτης όσα εν γνώριζε, σύμφωνα περίπου προς όσα τότε κατέθεσε. Κατόπιν αφού ώμιλησεν όλίγα τινά ο εισαγγελεύς, εδόθη ο λόγος εις τόν κ. Ιασονίδην, όστις απελογήθη εν άγγλική γλώσση ελευθέριως και άταράχως. Η άπολογία του έχει ως εξής εν συνόψει: Κατόπιν διαφόρου τινός δημοσιευθέντος εν τη "Αληθεία" δι' ού προσεβάλλετο, έπεμψεν επιστολήν τ'η κ. Α. Παλαιολόγ' ζητών την άναίρεσιν άλλως... τ'η απήρθησεν ύβρεις τινάς. Ο κ. Παλαιολόγος απήντησεν ότι τ'η ανταποδίδει τας ύβρεις με έβραϊκήν τόκον ίως προς τούτο ήτο σύμφωνος και ή νόν κατάθεσις τού κ. Παλαιολόγου. Κατόπιν εξήτησεν ο κ. Ιασονίδης εξήγησιν κατά την όδον Αγ. Γεωργίου. Μετά τινάς ήμέρας συναντά πράγματι τόν κ. Παλαιολόγον μετά των άλλων κατά την όδον ταύτην ανιθέτως. "Οτε έπληρίασε, τ'η έβήτη ότι ο κ. Παλαιολόγος αφήκε την γραμμην ήν ήκολούθει και έπορεύετο κατ' εθείαν προς αυτόν. Τούτο θεωρήσας ως πρόθεσιν επιθέσεως, εσήρωσε τού παστούνι του και τ'η κατέφερε ξυφομαχικώς δύο κατά κεφαλήν, αλλά συγχρόνως και ο κ. Παλαιολόγος ύψώσας τού παστούνι κατέφερεν αυτ' μίαν ή δύο, κατόπιν δέ και ο Α. Θεμιστοκλέους πλησιάσας, τ'η κατέφερε μίαν ή δύο θραύσας και τού παστούνι του αφαιρέσας δέ και τού τού κ. Ιασονίδου. Τότε ο κ. Ιασονίδης εύρεθείς ως είπαν, εν άνίστη πάλη εξήγαγε τού βεβόλβερ και έπυροβόλησε κατά τού εδάφους εν άποστάσει 2 1/2 μέτρων περίπου από τού κ. Παλαιολόγου, ή δέ σφαιρα εκτόπησε τού εδάφους πλησίον τού τελευταίου. (Σύμφωνον τούτο προς την νόν κατάθεσιν τού κ. Παλαιολόγου και την τού κ. Α. Θεμιστοκλέους). Κατόπιν έπυροβόλησεν άλλην μίαν εις τόν άέρα και με αυτό τού βεβόλβερ εκτόπησε και πάλιν τόν κ. Παλαιολόγον εις την κεφαλήν. Μετά ταύτα τόν περιεκύκλωσεν και τού αφήρσε τού βεβόλβερ ο κ. Α. Ρωσιίδης. Ένταύθα ήρωτήθη ο κ. Ιασονίδης αν την ήμέραν εκείνην μόνον, ή εν Κύπρω μόνον, ή πάντοτε, έσυνείθε να φέρη μετ' έαυτού τού βεβόλβερ, απήνησε δ' ότι έχει μάρτυρας ότι έφερε πάντοτε μετ' έαυτού τού βεβόλβερ, έσυνείθε

ξε δέ να τού φέρη από της έποχής καθ' ήν ήτο εις Αθήνας. Τούτοις ήτο εν τοις κυριωτέροις σημείοις ή άπολογία τού κ. Ιασονίδου. Απορούμεθα ότι τόσον άντήν όσον και τας καταθέσεις των μαρτύρων δεν άνάμεθα προς τού παρ' να καταχωρήσωμεν εν όλη τ'η λεπτομερεία των. Είτα εξήρασθη ο κ. Ι. Καρχαριωτάκης ίατρος, όστις είπεν ότι μετά την συμπλοκήν ο κ. Ιασονίδης είχε μώλωπας εις τού σωμα. Κατόπιν τούτων ώμιλησεν όλίγα τινά ο δικηγόρος τού κ. Ιασονίδου κ. Τόρνερ, ειτα δέ διατάχθη ή κένωσις τού δικαστηρίου από τού συρρέσαντος άπειρου πλείους, όπως συσκευή τού δικαστηρίου. Μετά τινά λεπτά ήκούσθη ο κώδων τού δικαστηρίου, ήνοιξαν οι θύραι, τού δέ πλείους όπερ συνέρροντε την στιγμήν εκείνην παρ' όλίγον ν' ανατρέψη τούς κωκόνοντας την είσοδον Αστυνόμουσ ύπαστυνόμουσ και φύλακας. Ειθροώθη την στιγμήν εκείνην ο Αστυνόμος, έσταμάτησε δι' εντόνου φωνής την συρρόην και κατόπιν έπέστρεπε την διά τού εντός τού περιφράγματος μέρος είσοδον εις τούς καπελλοφόρους μόνον. Τού έξω τού περιφράγματος είχε πληρωθή μετά ασφυκτικής πυκνότητας. Έξωθεν δέ τού δικαστηρίου ή όδός ήτο καθ' ολοκληρίαν πλήρης ανθρώπων άκαμινόντων τού αποτέλεσμα. "Οτε άπεκατεστάθη ή τάξις ήρατο ο Αρχιδιαστής απαγγέλλων διά τού διεμνημένως την άπόφασιν, ήτις μετά τού δικαιολογικου της μέρους καθ' όσον αντελήφθησεν αυτης έχει ως εξής:

Η υπόθεσις αυτή είνε πολύ άσφαής. Έρχομεν ενώπιόν μας μίαν δυσταρέσκιαν ήτις προσέκυψε μεταξύ τινων άτόμων της πόλεως ταύτης, ήτις κατέληξεν εις συμπλοκήν. Μετά την συμπλοκήν εκείνην κατεμνηθή ο κ. Ον. Ιασονίδης, ή δέ καταμνηστικώς ήτο τριακτής, ώστε είτε εκ φόβου, είτε κατά συμβολήν φίλων και συγγενών του ο κ. Ιασονίδης ανεχώρησε πριν δικασθή επί δε 6 και ήμισυ έτος δεν επανήλθε και ή υπόθεσις αυτή ήτο εκκρεμής ο κ. Ιασονίδης κατηγορήθη τότε ότι εν τ'η συμπλοκή εκείνη έπυροβόλησε με πρόθεσιν να φονεύση, αλλά τοιούτο τι δεν ανεκαλύφθη εκ της καταθέσεως τριακτών μαρτύρων οτινες παρουσιάσθησαν ενώπιον τού δικαστηρίου. Εκ των μαρτύρων ο κ. Α. Θεμιστοκλέους κατέθεσεν άκριβώς όσα και εν τ'η τότε κατάθεσι του επ' αυτης δ' ελαοίσθη πλειότερον τού δικαστηρίου. Εξ αυτης εξήγεται ότι επήλθε μεταξύ των δυσταρέσκιμων άτόμων συμπλοκή, καθ' ήν εκατέρωθεν εδόθησαν ραβδισμοί, ο δέ κ. Ιασονίδης εν τ'η στιγμή της συμπλοκής έπυροβόλησεν. Αλλ' ότι έπυροβόλησεν επί σκοπ' φόνου ουδέις εξ ήμών δύναται να συμπεράνη καθόσον εκ της καταθέσεως τού κ. Παλαιολόγου και τού κ. Θεμιστοκλέους απέδειχθη, ενφ' ο κ. Παλαιολόγος απείχε μόλις τού κ. Ιασονίδου 6-7 βήματα, ή σφαιρα τού βεβόλβερ εκτόπησε τού εδάφους 2-3 πόδας μακράν τού κ. Παλαιολόγου, και ο έχων πρόθεσιν να φονεύση δεν πυροβολεί βεβαίως τού εδάφους. Αί άλλαι καταθέσεις των άλλων μαρτύρων είνε λίαν αντιφατικαι, επειδή δ' οι μάρτυρες είνε κατά τού μάλλον ή ήττον ευπόλητοι δεν δύναται τού δικαστηρίου να υποθέσση ότι από σκοπού εγένετο ή ανακρίβεια αυτή. Ίσως ή συγκίνησις έκαμιν ώστε τὰ πράγματα να κατατεθώσι τότε εν άλλοιά μορφή, ίσως μετά την πάροδον τόσου χρόνου διαλάθον περιστατικά τινά την μνήμην. Έάν ή υπόθεσις εξήταξετο εκτοτα, τού δικαστηρίου θα είχε βεβαίως ενώπιόν του πλειότερον φώς επί της υπόθεσεως ταύτης. Και εις την κατάθεσιν τού κ. Δ. Ρωσιίδου παρέδρου τού δικαστηρίου, ειπόντος ότι ο κ. Ιασονίδης επέστρεψεν εκ δευτέρου και έπυροβόλησε δις, δεν δύναται ο πρόεδρος μ' όλον τού σέβας όπερ προς αυτόν αισθάνεται να βασισθή, διότι ότι τ'η ανηγγέληθη ότι οι άλλοι μάρτυρες δεν είπον τοιούτο τι είπαν ότι πιθανόν να τόν ήπάτησεν ή μνήμη. Ο δέ κ. Α. Ρωσιίδης, όστις επίτης ως μη λαβών μέρος εις την συμπλοκήν ήτο ο μόνος όστις ήδύνατο να καταθέσση την αλήθειαν, λέγει ότι ήκουσε τούς ραβδισμούς από 100 και περισσοτέρων ύάρδας δεν ενθυμείται όμως ν' ακούσση πυροβολισμόν. Αί μαρτυρία λοιπόν των φίλων και των συντρόφων είνε τόσον αντιφατικαι και συγκεχυμεναι, ώστε αδυνατεί τού δικαστηρίου να εξαγάγη εξ αυτών την υπόθεσιν ότι ο κ. Ιασονίδης έπυροβόλησεν επί σκοπ' φόνου. Άρα τού δικαστηρίου εξ όλων τούτων των αντιφατικών καταθέσεων εξάγει μόνον τούτο ότι εκ της προπαρ-

αυτης δυσταρέσκιας των άτόμων τούτων επήλθε συμπλοκή καθ' ήν και ο κ. Ιασονίδης έπυροβόλησε, διότι εθεάθη κατόπιν φέρων μώλωπας. Ο κ. Ιασονίδης απεδείξεν ότι έφερε πάντοτε μετ' έαυτού τού βεβόλβερ και ότι δεν τού έλαβε μόνον εκείνην την ήμέραν τού σύστημα δέ τούτο τού έχει εξ Αθηνών, αλλά τού όπιον είνε πειρασμός, δεν είνε δέ ανάγκη να κρατή τις βεβόλβερ μάλιστα εντός της πόλεως. Δυστυχώς δεν είνε ο πρώτος όστις κάνει χρήση τού όπλου, ειθε δέ να ήνε και ο τελευταίος. Τού δικαστηρίου έλπίζει ότι εκ τού παθήματος τούτου θα μάθη ο κ. Ιασονίδης τού άστοπον και επικίνδυνον τού φέρειν μετ' έαυτού βεβόλβερ.

Επειδή λοιπόν τού δικαστηρίου δεν είνεν αποδείξεις ότι ο κ. Ιασονίδης έπυροβόλησεν επί σκοπ' φόνου και επειδή εξ όλων των αποδείξεων δε συνλέξεν αποδεικνύεται ως μόνον αληθές ότι συμπλοκή μόνον έλαβε χώραν καθ' ήν άμοιβαίως αντηλλάγησαν ραβδισμοί, δεν θεωρεί τόν κ. Ιασονίδην ένοχον τούδεμαίς πανής.

Άρα ταις τελευταίαις λέξεσι τού προέδρου, καταγνώθη γενοκροτήματα ήρασαντο εξ αυτού τού δικαστηρίου. Τούτων δέ καταμνηστικόν διά τινος άντηγρού των δικαστών βλεψάμεθα. ήρασαντο άλλα εξωθεν υπό τού άπειρου πλείους, όπερ συνωστισθέν έπερίμενε δι' αποτέλεσμα. Οτω λοιπόν ήθροώθη ο κ. Ιασονίδης προς ευχαρίστησιν πολλών και αυτών μάλιστα των άλλων κατηγρόων του, οτινες ως έπυεν βεβαίως επεθύμων την απαλλαγην του, κατόπιν μάλιστα της επί 6 και ήμισυ έτος διαμονής του εις τὰ ξένα, μακράν της πατρίδος του, και μακράν των συγγενών του.

Η ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΣ ΤΗΣ Α ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ κ. κ. ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ.

Η τετάρτη τού Αυγούστου μηνός τού 1865 έτους ήν ήμέρα άτοφράς διά την Έκκλησίαν της Κύπρου. Η βροτολογίος χολέρα ή λυμαιομένη τότε την Αίγυπτον, εύροϋτα διέδον ένεκα φιλοχρηματίας και άβελτηρίας των τότε επιτετραμμένων την κάθαρσιν εν Λάρνακι, εισήλθεν εν τ'η νήσ'η φοβεράν επανεγκουσα κατατροφήν. Εκ τού λοιμοκαθαρτηρίου Λάρνακος εις ο τότε έκαμνον την κάθαρσιν των χολεριώντες εξ Αιγύπτου και άλλων μερών, εξήρχοντο επ' άμοιβή όλην την έσπέραν και περιεφέροντο εν τ'η πόλει, περιοριζόμενοι εκεί μόνον την ήμέραν. Επόμενον λοιπόν ήτο να διαδόθη τού νόσημα, ως διεδόθη κατά Ιούλιον μήνα, μεγάλην θραύτιν επεπεγκόν εν Λάρνακι, ειτα δ' εν Λευκωσία μεγαλειέτραν, ως και εις τὰ περίγωρα των πόλεων τούτων και άλλα χωρία της νήσου σποραδικώς κείμενα.

Η Λευκωσία τότε κυριολεκτικώς ήρήμισεν. Αί πύλαι εκλείσθησαν αφειθείσης μόνης της της Κυρηνείας, ης εξωθεν επήλθη ξύλινον διωμάτιον επίμηκες εν φ' εκαιόντο διαρκώς άχυρα ως άπολυμαντικόν μέσον, οι δέ ειτερχόμενοι εις Λευκωσίαν ή εξερχόμενοι ώφειλον να διέλθωσι κατά μήκος τού διωμάτιον τούτο διά να αναπνεύσωσι διαρκώς τού σωτήριον κάπνισμα. Ο τότε Αρχιεπίσκοπος της νήσου, ο σέβαςος παρά πάντων και πολυγαπήτος Μακάριος παρεκελεύετο υπό πολλών να άπομακρυνθη της πόλεως άλλ' επιμόνως ήρναίτο. «Οτι δώσωμεν έλεγεν ο μακαρίτης κακόν παράδειγμα. Οά άπεμακρύνοντο έπισσης και όλοι ίσως οι ιερείς της πόλεως: τότε τι θα εγένετο με τούςους θανάτους;»

Δευτέρα Αυγούστου ήμερα Δευτέρα προσβάλλεται ο μακαρίτης υπό της επάρατου νόσου και την τετάρτην εξέπνεεν ο άγιώτατος εκείνος άνθρωπος. Την πέμπτην Αυγούστου εν συνοδεία πλείων, ως επί τού πολυ θωμαων και των θωμα Αρχών, εξήγετο της πόλεως και εθάπτετο εις τού παρακείμενον χωριον τού και κοιμητήριον της

πόλεως, την Παλουριώτισαν. Οί θρήνοι, των θωμαίων κυρίως, ήκούοντο ως μουγκρισμοί. Ήσθοντο άπαντες ούτοι άνεξαιρέτως και ήγάπων αυτών διότι προς τοίς άλλοις μειλίχοις τρόποις του κατώρθωσε διά παρακλήσεως του προς την Πύλην νά κωλύση στρατολογία—εκ Κύπρου εκ πολλών χιλιάδων, άς άπήτει ή Κυβέρνησις.

Μετά μήνα περίπου, ότε και ή χολέρα εξέλιπε, γενική συνέλευσις των πολιτών εν μιᾷ φωνῇ εξέτησεν ώς άξιον διάδοχον του μακαρίτου τον νυν περικλεώς ιθύνοντα την Εκκλ. της νήσου Αρχήν, Σωφρόνιον, διδάσκαλον όντα τότε επί Μακαρίου μετά του μακαρίτου Κυπριανού του μετά τρία έτη, τῷ 1868—έκλεγέντος επίσης Αρχιερέως Κιτιέων. Ήπιόντων τότε τας διαμονάς των εν τη κόμη Φοινί, γενέτειραν του Σωφρόνιου και εκεί ενάλη ή πρόσκλησις. Τήν 28 Οκτωμβρίου έχειροτονήθη και ανέλαβε τας ήντίας της Εκκλ. Αρχής, ήν μετά σώφρονος όντως και έφρόνου πολιτείας, μετά συνετής δε και σπιθραξ μέρους διηύθυνε και διεύθυνει, όψη δ' ό Κύριος και επί πολλά έτη, ήν διεύθυνε, ό πολυμαθήτης ποιμήν ό νυν προϊτάμενος της Εκκλησίας της Κύπρου Μακαριώτατος Σωφρόνιος.

Τήν 28ην Οκτωμβρίου συμπληροῦνται λοιπόν ή είκοσιπενταετηρίς της εις τον θρόνον του Αποστόλου Βαρνάβα αναβάσεως του λαοφιλήτου του του ποιμένος, άξιον δ' όντως εινε να διατρανωθή την ήμέραν εκείνην ή άγάπη και ή στοργή σύμπαντος του λαού της νήσου προς τον γεραρόν αρχιούτην, τον επί 25ετίαν όλην πατρικώς νοουθετούντα και διδάσκοντα τῶ λογικόν ποιμνιον του εν άξιοθαυμάσῳ εύφραδείᾳ και χάριτι, και λίαν επιτηδείως πηδαιουγήσαντα τῶ σκάφος της Εκκλησίας εν ήμέραις τριυκμιώδεσι και ζοφεραίς.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τήν παρελθούσαν Τετάρτην έσπέρας εν Πισσουρίῳ ενῶ εξέρχετο του καφενειου μετ' άλλων φίλων του περί ώραν 9 μ. μ. ό Μιχαήλ υίός του Νικολάου Παρρακλειού, έπυροβολήθη εκ τινος φραγμού όπισθεν και εκ του πλησίον καθ' ήν ώραν έστάθη εν τῇ όδῳ νά όμιλήση μετά των φίλων του. Μόλις έπρόφθασε νά ειπή «μ' έπαιζαν πάλιν» και πυροβοληθείς εκ δευτέρου έπεσεν άπνους. Συνετρίβη ή σπανουλιακή στήλη, τὰ δε τεμάχια των σφαιρών εξήλθον εκ των έμπροσθεν. Κατεδιώκετο ό δυστυχής νέος από τινος, δις δε μέχρι τουδε έπυροβολήθη άλλ' ιδού ότι οι όμώσαντες την έξόντωσιν του κατώρθωσαν τουτο την τρίτην φοράν.

Ήξακολουθεί πυρετωδώς εργαζόμενον το από της Δευτέρας συνεδριάζον εν τῇ πόλει μας καζαυργιοδικειον προς εκδικασιν των τόσων δικών. Παρητηρήθη ότι καδικασθησάν τινες διά της καταθέσεως ένός μόνου μάρτυρος και δι' άλλων ένδείξεων. Τῶ τοιοῦτο πιστεύομεν θα έμβάλη εις μέγαν φόβον τὰ μέλη της μυστηριώδους και πολυμελούς εταιρίας.

Εσφαλμένως έγράφη εις τῶ παρελθόν ότι ανεχώρησε και. ό υποστράτηγος κ. Χακκετ. Του άντικαταστάτου του, όστις λέγεται ανώτερος κατά ένα βαθμόν, μόνον

και διάφοροι άποσκευαί και τὰ έπιπλα έφθασαν ειςετι.

Πρόχθες κατέπλευσεν ενταῦθα τῶ όπλιταγωγόν «Γαίην», όπερ παραλαβόν άποσκευάς τινας στρατιωτικάς, απέπλευσε χθές την νύκτα.

Αντιπρόσωπος εν τῶ Νομοθετικῶ Λόγνακος—Αμμοχώστου, εκ των δύο υποψηφίων Α. Παϊτίου και Ρ. Ματέη εξέλεγη πλειοψηφίας ό δεύτερος.

Έγράψαμεν άλλοτε ότι εις τῶ μικροσκοπικόν όρθόδοξον χωρίον Άγιον Τύχωνα ό προϊστάμενος της ενταῦθα Δυτικῆς Εκκλησίας ίδρυσε σχολειον και έφρόντισε διδάσκαλον, όστις και ανέλαβε τὰ καθήκοντά του. Οί χωρικοί έδέχθησαν με την συμφωνίαν νά παραδίδη εις βιβλία ελληνικά, όμοια προς τὰ των άλλων σχολειών. Ήδη ως πληροφορούμεθα έδωκε κατήχησιν εις τους μαθητάς βιβλιάριον τι επιγραφόμενον «Εξήγησις της έπιτομῆς της Ήερδης Κατηχήσεως, εκδοθεΐσα κατά διαταγήν του Πανιερωτάτου κυρίου Θεοφίλου Μασσούκη Επισκόπου Σύρου κτλ. προς χρῆσιν της καθολικῆς νεολαίας» και διδάσκονται εκεί οι παΐδες τὰ δόγματα της δυτικῆς εκκλησίας. Ή εκκλησιαστική Αρχή και μάλιστα ή Α. Μακαριότης όφείλει νά λάβη τὰ μέτρα της εν τῇ περιστάσει ταύτη.

«ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ»

Περιεχόμενα του 38 και 39 αριθμού. Γεωλογική διαμόρφωσις του ελληνικού έδαφους μετά εικόνας υπό Κ. Μητροπούλου.—Ή έθνογραφία της Πελοποννήσου κατά τον κ. Φίλιππον υπό Χ. Ν. Κορύλλου.—Ο ζωογράφος.—Το βόρειον σέλας.—Χρονικά και τέσσαρες συμβουλαί καθ' έξομαχία υπό Α. Δ. Β.—Ερωτήσεις και ζητήματα: δια ποιόν λόγον γυφούται ό σίνος και αν ή χρῆσις του γύφου εινε βλαβερά υπό Α. Δ. Β.—Περί μαρμαριού (μετά εικόνας) υπό Α. Βαλέη.

«Η ΦΥΣΣ»

Περιεχόμενα του 23 και 24 αριθμού. Ο Χρηστόφορος Κολόμβος και ή ανακάλυψις της Αμερικῆς υπό Φ. Η.—Ή τηλεφωνική συγκοινωνία μεταξύ Παρισίων και Λονδίνου, υπό Φρίκ.—Ή θεωρεία της ύμενογένου κωνάρης, υπό Αστέρου.—Ο Οάνατος ή τῶ φάσμα του Κήρυκ, υπό Σ.—Ή Σωσάννα Ραμώ, υπό Μιουρίς δε Φόρ.—Απλοποίησης της τηλεγραφίας, υπό Φ. Η.—Περί μαγειρίας, υπό Μιούσεως.—Νέον μέσον μακροβιότητος διά της χρήσεως του άλατος, υπό Αστέρου.—Μέθοδος του ευστοχεΐν, υπό Κουνηγού.—Ήχώ.—Ωφέλιμοι γνώσεις.—Συμβουλαί.—Ευτραπέλια.—Αινίγματα.—Αναποκρίσεις.—Αγγελία.

«LA NAZIONE ITALIANA» ANNO I Num. 29.

ΣΥΜΜΑΡΤΙΟ Testo: Pilade Bronzetti. XXX Anniversario, E. T.—Canti popolari dalmati, Paolo Villanis.—«Soror tua».—Istria—statua di Carlo Lorenzetti.—Sampiero o i Corsi.—Da Tnisi (Morac)—Colonia Italiana di Pietroburgo (F. T).—Da Smirne (Ermete.—Cronaca della Società Dante Alighieri.—La settimana nel Regno.—Notizie.—Colonie. Illustrazioni: Pilade Bronzetti, XXX Anniversario (disegno di Hdcl) 1 Ritratto di Pilade Bronzetti.—2. Monumento ai caduti di Castel Morrone.—3. Castel Morrone.—4. Cavalese, nel Trentino, patria dei Bronzetti.—«Soror tua».—Istria (statua di Lorenzetti).

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Βιέννη, 7.—Μετά τας άνταλλαγεισας έπισκέψεις μεταξύ του βασιλέως της Ελλάδος και του αρχιδουκῆ Κυρόλου Λουδοβίκου ό βασιλεύς Γεώργιος και τὰ μέλη της ελληνικῆς πρεσβείας μετέβησαν εις τον σιδηροδρομικόν σταθμόν όπως υποδεχθώσι την δούκισσαν Κομμεντενδίνης, έρχομένην εκ Ρωσσίας.

—Ή συνέλευσις του άνταποκριτού του «Φιγαρώ» Σαιν-Σερ προς τον Κρίσπην, άντι νά βελτιώση τας γαλλοιταλικῆς σχέσεις, παράβηεν έτι μάλλον τῶ άμοιβαία μιση, τουτο δ' άναντιρρητως ένεκεν της κορυφότητος και του προσηλητικῶ ήθους του γαλλικού τύπου. Αυτός ό Σαιν-Σερ τας έντυπώσεις του εκ της εν Ιταλία διατριβῆς συνώψισε διά των έξης φράσεων: «Ή συνεννόησις Γαλλίας και Ιταλίας εινε δυνατή, αρκει ν' αλλάξη ή Ιταλία πολιτικῆν. Οί Ιταλοί λέγουσι «δοτε ήμιν χρήματα και θ' αλλάξομεν» Ήμεις άπαντῶμεν—άλλάξατε πρώτα και δίδομεν τὰ χρήματα έπειτα». «Πιστεύω ότι οι Ιταλοί θ' αλλάξωσιν» Εις την ύβριστικῆν ταύτην γλώσσαν άπαντῶ μετ' εύλόγον άγανακτήσεως ή ρωμιακή «Γλώμη». «Εις τῶ σημειον τουτο του έξεντελισμού ήτον έπόμενον ν' άγάρωσιν ήμῆς οι προς την Γαλλίαν χαριεντισμοί. Ή Ιταλία θ' άπέβαλλε πάν δικαίωμα ύπάρχειως, εάν μη άπεκρίνατο διά ζωηρας διατρανώσεως της έθνικῆς αὐτης αξιοπρεπείας. Ούτε γονυκλιτούμεν, ούτε πωλούμεθα».

—Αι τελευταία εκ Πετρούπολεως ειδήσεις αναφέρουν ότι μεταξύ των σπουδαστών του εν Πετρούπολει Πανεπιστημίου άνεκαλύφθη συνωμοσία κατά της ζωῆς του Τζάρου 14 εκ τούτων έφυλακίσθησαν, εκ των δύο εισι τέκνα της ύψίστης άριστοκρατίας.

—Αι τρεις μοίραι του ιταλικῶ στόλου συγκεντροῦνται εν τῶ λιμένι της Νεαπόλεως, επιτιβάζουσι δε τροφάς πολλὰς και πολεμφοδία. Οί Ιταλοί άποκρύπτουσι έπιμελώς τον σκοπόν. Υποψία όμως ύπάρχει ότι πρόκειται περι κατοχής της Τριπόλεως ή κατοχής της Κρήτης από κοινοῦ μετά της Αγγλίας. Λέγεται ότι προς ταῦτα δέν εινε έξηνη ή εν τῇ Μεσογειῳ κίνησις των ισχυρών μοιρών του γαλλικού και του ρωσικού στόλου.

Πετρούπολις, 11.—Ο θεός του Τζάρου μέγας δούξ Νικόλαος όστις πάσχει υπό καρκινου παρεφρόνησε κατά τὰ στρατιωτικά γυμνάσια της Βολντίας. Έγσειαν λυπηραί σκηναί, ώδηγήθη εις τὰ ιδιαίτερα του κτήματα εν ταίς στέλαις του Δόν.

Πετρούπολις, 13.—Υποτιθεται ότι δέν θα γείνη τῶ ταξείδιον του Τζαρέβιτς εις Κωνσταντινούπολιν διά τον φόβον της χολέρας. Φήμη εινε προσέτι ότι και τῶ εις Ανταλήν ταξείδιον θα έγκαταληφθῆ διότι ή Τσαρίνα φοβείται μακρῶν χωρισμόν.

Παρίσιοι, 16.—Κατά την «Βελγικῆν Άνεξάρτησιάν» ό κ. Κρίσπης έβολιδοσκοπίσε την Γαλλίαν περι ένδεχομένης καταλήψεως της Τριπόλεως, προσφέρων στή πῶσαν ελευθερίαν ενεργείας εν Τυρίδι, αν άγρίστατο του ζητήματος της Τριπόλεως. Ο μισολαβήσας εκ μέρος της Ιταλίας ήγοτραπέλιτης πολυ γνωστές. Έννοει έκαστος τίς υπήρξεν ή άπόκρισις της Γαλλίας.

Αι Ιταλικαί έφημερίδες διαδίδουσι την γελοίαν ειδήσιν ότι ή Γαλλία παρετέθη εις την ύπόθεσιν της Κασσάλας. Βιέννη, 7.—Ο πρόχθης της Ουαλλίας παρετέθη γαμμά, εις ό παρεκάθισαν ό βασιλεύς της Ελλάδος, ό υίός αυτου Νικόλαος και ό πρόχθης Φίλιππος του Κο-

βούργου. Είτα ο πρίγκης ανέχθησε εις Παρισίους.

— Εις την ύπουργικήν «Σημείαν» του Λονδίνου επιστέλλουσιν εκ Κωνσταντινουπόλεως. «Τετάρτη επιτροπή συνεδριάζει νυν περι Αρμενίας: αλλ' η λύσις απέχει είτε ποτέ και άλλοτε. Πιστεύω ότι ο Σουλτάνος θα ενέδιδεν αμέσως προς αμφοτέρους τους πατριάρχας εν τω προνομιακώ ζητήματι, εάν μη υπήρχε το εν τω παλατιώ φανατικόν κόμμα, ου ενώπιον η Α. Μ. θέλει να παριστά πρόσωπον αδιτηροτάτου υπερμάχου του ισλαμισμού. Αξιοσημείωτον είναι ότι οι πατριάρχαι των Γραικών και των Αρμενίων συνενοούνται και συμπράττουσι. Δεν δύναται λοιπόν πλέον να εφαρμοσθή η παλαιά της αντιτάξεως της μιας Εκκλησίας κατά της άλλης. Απόπειρά τις υποκινήσεως αντιζηλιών εγένετο δια της επιδείξεως εξαιρετικής ευνοίας προς τον πατριάρχη των καθολικών Αρμενίων: αλλ' η απόπειρα ενανήρθη, αποδείξασα μόνον πόσον ελλείπει εις τους Τούρκους το αίσθημα των αναλογιών. Όλον το ποιμνιον του μακαριωτάτου Αζαριάν δεν υπερβαίνει τας 50 χιλιάδας ψυχών, ενώ ο οικουμενικός πατριάρχης εινε πνευματικός αρχηγός 2 1/2 εκατομμυρίων, οι δε ορθόδοξοι Αρμένιοι υπερβαίνουσι τα 3 1/2 εκατομμύρια».

Ο αυτός ανταποκριτής επιστέλλει εν μεταγενεστέρω τηλεγραφήματι. «Προφορικά υποσχέσεις περι τηρήσεως των προνομίων εδόθησαν εις τον διαχειριστήν του γραικικού πατριαρχείου, όπως πεισθή ο πατριάρχης να ανακυλέσθ ην παριούτησιν του, εως ου παρέλθη η επίσκεψις του Τσάρεβιτς. Αλλά παρόμοιαι υποσχέσεις, δοθείσαι εις τον Αρμένιον πατριάρχη, εφωράθησαν μηδενος αξίας και ουδεμίαν εμπνεύουσι πλέον εμπιστοσύνην. Οι πατριάρχαι συναισθάνονται καλώς το άμεσον πλεονέκτημα, όπερ πορίζει αυτοις η προσεχής κάθοδος του Τσάρεβιτς, το δε πατριαρχικόν ζήτημα δεν θα λυθῆ, εάν μη εκδοθῆ φριμάνιον επικυροδον άνευ περιστροφών πάντα τα αρχαία προνόμια, ών η Πύλη από του Βερολινέιου Συνεδρίου επιζητεί διηνεκώς την περικλοπήν».

— Την Πέμπτην π. μ. ο αυτοκράτωρ της Αυστρίας επανεβλῶν εκ των εν Στενρία κυνηγετιών, απόφ' απεχάρηται εις τον σταθμόν τον Γερμανόν αυτοκράτορα, απήλθεν εις επίσκεψιν του βασιλέως των Ελλήνων, όστις εδέχθη αυτόν φέρων τον μεγαλόσταυρον του Αγ. Στεφάνου και την στολήν του αυστριακού συντάγματος, ου εινε επίτιμος αρχηγός. Η συνδιάλεξις παρετάθη περι τα τρία τέταρτα της ώρας, αναχωρούντα δε τον αυτοκράτορα προέπειμψεν αυτόν ο βασιλεύς μέχρι της κλίμακος. Εύθως μετέπειτα η Α. Μ. ανταπέδωκε την αυτοκρατορικήν επίσκεψιν μεταβάς μετά του συνταγματάρχου Ράνκε εις τα ανάκτορα. Μετά μεσημβριαν αφίχθησαν εις Βιέννην ο μέγας δούξ Πάυκος και η μεγάλη δούκισσα Αλεξάνδρα. Ο βασιλεύς υπεδέχθη την προσφιλή θυγατέρα και τον γαμβρόν εις τον σταθμόν, σημερον δ' αναχωρούν πάντες όμοι εις Βρεντήσιον, ενθα θα επιβασθώσιν επί της Σφακηνρίας, ήτις απέπλευσε την Παρασκευην εν Τεργέστει.

— Κατά τα «Ημ. Νέα», ο πρόεδρος της περι των αρμενικών μεταρρυθμίσεως επιτροπής Δερβις-πασσάς ελαβεν ανώνυμον γράμμα, απειλόνν ότι, εάν εξακολουθήσῃ δίδων κακάς συμβουλὰς εις τον Σουλτάνον, θα πάθῃ, ότι ο κατάσκοπος Αναστάσιος, φανεωθείς εν μέση οδῳ. Η απειλή αυτή ετάραξε τους εν τοις ανάκτοροις.

— Και άλλο σχέδιον λύσεως του Βουλγαρικού ζητήματος ανακινού η μάλλον επινοεί ο «Ν. Χρόνος». Κατά το ρωσικόν

φύλλον, το ανακτοβούλιον του Βερολίνου, θέλει να παράσχη εις τον Τσάρον απόδειξιν των ειρηνικών διαθέσεων του μεσευρωπαϊκού συνδέσμου αγωνιζεται να πείσῃ τον Κοβούργον εις παραίτησιν και να επιτύχη την προσωπικήν ενωσιν της Βουλγαρίας και Ρωμουρίας υπό το σκήπτρον του βασιλέως Κυρόλου. Ο αυτοκράτωρ Φραγκίσκος Ιωσήφ συνωμίλησε περι του σχεδίου τουτου μετά του βασιλέως Κυρόλου εν Ίσλ. Εν γενει όμως το ανακτοβούλιον της Βιέννης δείκνυται λίαν εφεκτικόν και δεν πιστεύει ότι δια του επισηθέντος εν Βερολίνω συνδυασμού είναι δυνατόν να κατευρασθῆ η μήρις της Ρωσίας. Ο «Ν. Ελ. Τύπος της Βιέννης αναδημοσιεύων την ελπίσιν του ρωσικού φύλλου, υπομνησκει ότι, διευκρίσεως της ανθηγεμονείας, ο Σταμπούλωφ, συνέλαβε την ιδεάν να εκλέξῃ ηγεμόνα τον Κάρολον της Ρωμουρίας, ότε όμως εβυθωσκόπηθησαν αι διαθέσεις του ανακτοβουλίου του Βονκουρεστίου, ο Βρατιάνος απεκρίθη ότι η λύσις θ' απήρθεσκε βεβαίως τη Ρωσία και ότι η Ρωμουρία, ως άμεσος γείτων, είχε πάντα λόγον να γειδῆται της ρωσικής φιλοτιμίας. «Απίθινον είναι (προστίθηναι ο «Ν. Ελ. Τύπος») ότι η γερμανική κυβέρνησις προτείνει νυν συνδυασμόν ναυαγήσαντα πρό τριών ηδη έτων, ανακινούσα το εντυχώς καθυδρον βουλγαρικόν ζήτημα».

Τρόπος θεραπείας της δυσπεψίας.

Εν φρέσκον αυγόν το ανακατόνετε εντός υδατος τρις μεγαλειτέρας ποσότητος από το αυγόν, το ανακατόνετε επί ημίσειαν ώραν και το πέρνετε με άδεινόν στομάχι. Τη δουλειά αυτή δύνασθε να την κάμνετε τρις της ήμέρας: πολύ ένωρίς την πρωίαν, πρό του καφέ ημίσειαν ώραν, και εις τας ένδεκα πρό μεσημβρίας (ένν γευματίζηται εις τας ένδεκα). Εντός δεκαημέρου αύξήσατε την ποσότητα εις τρία ώα και η δυσπεψία πηγαινεί σ' τη δουλειά της. Η θεραπεία αυτή λέγεται ότι ωφελεί σημαντικά εις τους πνεύμονας.

**

Άλάνθαστος θεραπεία των κάλων.

Εμβάψατε μικρόν τεμάχιον βάμβακος εντός έλαιου Φαλαίνης και επιθέσατέ το επί του κάλου, όν και τυλίγετε με έλαφρόν επίδεσμον, επαναλαμβάνετε τουτο επί 8 ήμέρας το πολύ, ότε ο κάλος καθίσταται τόσο μαλακός, ώστε εύκολώτα αφαιρείται. Η θεραπεία αυτή υπήρξεν επιτυχιστάτη και άλάνθαστος.

Λύσις του 61 αινίγματος: Ο νυξ—νύξ.

Λυτήρες οι κ. Ν. Ρ. Κάρταλης, Αναξ. Σ. Χουρμουζίου και Χριστ. Σ. Χουρμουζίου.

—οι—ωο—ο—

ΑΙΝΙΓΜΑ 62ον

Και εγώ πολλὰκις έσουρα το ξίφος εκ της θήκης
Και στρατηγός έφφρασα τον στέφανον της νίκης.
Ενώπιόν μου έφραγον τρέμοντες οι έχθροι μου
Τέκνον άγανακτήσεως είναι το ήμισύ μου.
Αλλ' έν την καρδίαν μου έχθρός τις άποσπάσῃ
Τότε μ' έμ' την πείναν του αφεύκτως θα χορτάσῃ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία παλαιά άπισσα καλή γρ.	180—200
» νέα	110—150
» ξυρισμένα	100—120
ραχή σούμα 19 βαθ. ή όκ. παρ.	80—82
σταφίδες βρασταί ή όκ. παρ.	65—66
σταφίδες ξηραί	68—69
άλευρα της Ανατολής ο σάκκος γρ.	120—125
άλευρα έντόπια των Μηχαν.	115—120
σίτος το κοιλόν	18—22
κριθή	11—12
Όροβος	15—16
χαρούπια εις τας άποθήκας	93—95
το χαλεπικόν καντάρι.	

(Με λίραν Αγγλίας 132).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ενοικιάζεται η παρα την οδόν Χρυσορροιατίσης νεόδμητος οικία του κ. Μιχαήλ Πολυδωρίδου: οι επιθυμούντες να ενοικιάσωσιν αυτήν ως αποταθώσι προς τον ιδιον.

Αμάξα καινούργης, στερεά, εύρύχωρος και αναπαυτική σταθμεύει πάντοτε ένταύθα, εις το γάνι του Σύνου, άηχούσα τῷ κ. Πέτρῳ Κουμή εξ Αθηναίου. Δύναται πᾶς ο βουλόμενος να την ένδικιάτη δι' εϊονδήποτε μέρος της νήσου. Εϊσιτήρια εκδίδονται παρα του κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου κατά την μεγάλην άγοράν.

Πολλά παραγγελία του κ. Βασιλείου Θεοφανίδου εφθασαν εξ Αγγλίας εις τιμάς καθ' ως και αυτά τα ίδια καταστήματα εν Αγγλία πωλούσι. Νέαι παραγγελία εκδόθησαν δια χειμωνικά κατά προτίμησιν και έλλογῆν των πολιτών. Δύναται πᾶς τις να εῖῃ τα δείγματα και θα μείνη λίαν εύχαριστημένος και εκ της ποιότητος και εκ της εύθηνίας.

Γραμματόσημα κυπριακά μεταχειρισμένα αγοράζει εις καλήν τιμήν ο κ. Β. Θεοφανίδης. Οι έχοντες τιαύτα αποταθήτωσαν εις αυτόν και θέλουσι μείνη εύχαριστημένοι εκ της τιμής ην προσφέρει.

Τα άντικρύ του Τζαμίου τρία μαγαζία της Εκκλησίας Αγ. Νάπας, γνωστά υπό το όνομα μαγαζία της Θέκλης, εινε διατεθειμένα προς ενοικίασιν. Εκ της Επιτροπής

Ο κ. Στέφανος Κ. Μαϊμαρίδης ιδρύσας εν Βαρωσίσις καζάνιον ρακής μετά καλοῦ τεχνίτου εκ Χίου, άγγέλλει ότι εξάγει λαμπράν μασίγαν εκ καθαράς σούμας των σαφυλιών και ουχί σπύριτων, εξαιρετόυ ποιότητος και εις τιμάς συγκαταβατικάς. Αναλαμβάνει την άποσολήν και εις άλλα μέρη της νήσου.

Όσοι αγαποῦν να πίνωσι καθαράν μασίγαν, εβγαλμένη από σαφυλήν της Κύπρου και ουχί από σπύρτα Ευρωπαϊκά, ως κατευθύνωνται εις τον καθηγητήν όντως της κατασκευής αδόλων και καθαρών είνοπνευμάτων διαφόρων ειδών κ. Γ. Μεγαηλίδην, όστις εδραθεύθη τόσας φορές δια την προς ταύτα ικανότητα και καθαριότητά του. Αί τιμαί λίαν συγκαταβατικάί.

Εν τῷ κατά την αγοράν των Μαραθεφτών καταστήματι του κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εύρισκονται και πωλούνται εις συγκαταβατικάς τιμάς ιερατικά φορέματα έτοιμα, εκ καλής χρυσούφαντου ζόφας.

Εν τῷ εν Λάρνακι καπνοπωλείῳ «η Λάρναξ» διευθυνομένῳ υπό του κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλούνται: καπνός λιανικῶς και χονδρικῶς διαφόρων ποιότητων, συγαρόχαρτα άρίστης ποιότητος, τουμπεκκί επίσης, ως και ταμβάκος. Πρός δε και χάρτης γραφής, φάκελλοι διαφόρων μεγεθών, γραμματόσημα, ως και σπαρμακέττα και φώσφορα. Οι επισκεπτόμενοι το κατάστημα τουτου μένουσι καθ' όλα εύχαριστημένοι.